

Universitätsbibliothek Paderborn

Summula Casuum Conscientiæ

In Qva Agitvr De Præceptis Ecclesiæ, De Officio Confessarii, Ac De
Censvris

Petrus <a Sancto Josepho>

Coloniæ Agrippinæ, 1652

Articulus VI. De minori excommunicatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41572

tor, ad alia non est extendendum.

Nota 2. ex aliquorum sententia, in certis casibus rescripta Pontificia ab excommunicato obtenta irrita esse, et si in iis apponatur absolutio ab omnibus censuris: ut si obtainens sit excommunicatus propter heresim, aut si per annum in excommunicatione inservit: quia tunc de heresi suspectus est; vel ob alias causas quas quisque fingere potest.

Verum alii eiusmodi limitationes non afferunt, nec probandas puto, cum careant sufficienti fundamento. Nam præterquam quod absolutio datur generatim ab omnibus censuris, cum per eam non tollatur excommunicatio, sed tantum pro tali effectu particulari suspendatur, nulla ratio est cur talem concessionem restringamus; maximè cum fauores sint ampliandi.

Decimus effectus est, ut si excommunicatus per annum in excommunicatione perseveret, seu inserviat, ut iura loquuntur, possit contra illum procedi, tanquam de heresi suspectum: quia auctoritatem Ecclesiæ & sacramenta contempnere videtur. Vnde si post annum citatus, ad purgandam suspicionem heresis, comparere renuit, non modo ratione contumacia declarari potest excommunicatus, sed etiam si per alium annum purgare se negligat, ut hereticus damnari potest.

A R T I C U L V S VI.

De minori excommunicatione.

Hastenus de maiori excommunicatione: minor quæ incurritur participando in rebus prohibitis cum non tolerato, est, *Censura Ecclesiastica priuans et ligatum passiuam Sacramentorum participationem, & electionem ad beneficia Ecclesiastica.*

Vnde hac excommunicatione affectus peccat mortaliter, per se loquendo, sumendo Sacramentum

H 6 aliquod,

aliquid, antequam absoluatur: quia violat censuram in re graui. Dico, Sacramentum aliquid, quia perceptio cuiuscunque Sacramenti, minori excommunicatione ligato, grauiter prohibita est.

Et idem dicendum de sacerdote excommunicationis conscientia, qui ei Sacramentum aliquid administrat, nisi ob grauein causam excusat. Quia conferendo Sacramentum ei, qui nequit illud sine sacrilegio suscipere, sumptioni sacrilegæ cooperatur, adeoque grauiter peccat contra proprium officium. Et quamvis suscipiens non sit denunciatus, adeoque & administrans non peccet contra præceptum Ecclesiæ; peccat tamen grauiter contra præceptum naturale diuinum, quo sancta sanctè tractare tenetur.

An autem minori excommunicatione innodatus peccet. Sacramentum aliquid administrando, dubitari potest. Respondent aliqui peccare mortaliter, alii tantum venialiter, sed neutrum nobis probatur, quia cum iura non priuent eiusmodi excommunicatum administratione actua Sacramentorum, nulla estratio cur ea administrare nequeat sine peccato, nisi aliud obstat.

Quod addo, quia et si illa excommunicatio, cum non sit peccatum, sed poena peccati, legitimam administrationem non impedit; eam tamen peccatum mortale impedit. Quare si talis excommunicatio ob peccatum mortale incursa sit, ea ligatus tenetur contritionis actum elicere, antequam Sacramentum aliquid administret.

Ex dictis etiam intelligitur, peccare mortaliter tam excommunicatum, qui recipit dignitatem aliquam, aut beneficium Ecclesiasticum, quam eligentem, seu conferentem. Verum electio non est ideo iure irrita, sed per sententiam irritanda, nisi forte quando censura ab Electoribus ignorabatur tuas enim putant aliqui electionem non esse irritandam: quamvis secus sentiant, quando ignorantia se

senebat

tenebat e

Dico.

diua non

sem, cuiu

tur Ni o

quia si ag

porali, el

que nec i

Nota 1.

iam quer

siones po

nori exc

etiam fin

tiere, mo

non satis

Nota 2

dicta suffi

Vnde dist

municati

externo.

in defuet

maiori e

debet leu

mus Poen

eleison. I

Deus es

tippe depre

excommuni

pieratis ab

Tum ver

Autor

icationis

restituo te

In nomine

tenebat ex parte excommunicati electi.

Dico 1. qui recipit, nam electione, seu collatione a-
tua non priuatur, quia hæc spectat ad iurisdictio-
nem, cuius usus ea excommunicatione non impedi-
tur. Nro 2. dignitatem aut beneficium Ecclesiasticum,
quia si agitur de officio aliquo, aut dignitate tem-
porali, electio ad illam nullo iure prohibetur, adeo-
que nec irritari debet.

Nota 1. non modo Episcopum, & Parochum, sed et-
iam quemcunque delegatum ad audiendas confes-
siones posse, ex communione sententia, absoluere à mi-
nor excommunicatione. Quod autem dicunt aliqui
etiam simplicem Sacerdotem posse ab illa absolu-
ere, modo non sit coniuncta cum peccato mortali,
non satis tatum videtur.

Nota 2. absolutionem ab excommunicatione pra-
dicta sufficienter dari verbis eam exprimentibus.
Vnde distinguitur ab absolutione à maiori excom-
municatione, quod ad illam seruandæ sunt in foro
extero, quædam cæremonia in iure præscriptæ, nisi
in desuetudinem omnino abierint. Nam innodatus
maiori excommunicatione, super humeros nudatos
debet leviter cædi virgis, dum recitatur aliquis Psal-
mus Pœnitentialis. Deinde dicto Gloria Patri. Kyrie
eleison. Pater noster, &c. absoluens addit: Oremus.

Deus cui proprium est misericordiæ semper & parcere sus-
cipere deprecationem nostram & hunc famulum tuum que
excommunicationis sententia ligatum tenet, miseratione tua
pietatis absoluat. Per Christum Dominum nostrum. Amen.
Tum vero absolutionis verba sic profert.

Autoritate quæ funzor, absoluore à vinculo excommuni-
cationis quod incurritis ob hanc, vel illam causam, &
restituente Sacramentis Ecclesie, & communioni fidelium.
In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, Amen.